अतो यावदेवायमस्मद्दुर्गावरोधं न विदधाति तावन्नद्यद्रिवनवर्त्मसु तद्बलानि हन्तुं सारसादयः सेनापतयो नियोज्यन्तां ।

तथा चोक्तं । दीर्घवर्त्मपरिश्रान्तं नद्यद्रिवनसंकुलं ।
घोराग्निभयसंत्रस्तं क्षुत्पिपासार्दितं तथा ॥ १०७ ॥
5 प्रमत्तं भोजनव्यग्रं व्याधिदुर्भिक्षपीडितं ।
असुस्थितमभूयिष्ठं वृष्टिवातसमाकुलं ॥ १०८ ॥
पङ्कपांशुजलक्लिन्नं सुव्यस्तं दस्युविद्रुतं ।
एवंभूतं महीपालः परसैन्यं विघातयेत् ॥ १०९ ॥
अवस्कन्दभयाद्राजा प्रजागरकृतश्रमं ।
10 दिवासुप्तं सदा हन्यान्निद्राव्याकुलसैनिकं ॥ ११० ॥

अतस्ते तस्य प्रमादिनो बलं गत्वा यथावकाशं दिवारात्रौ घ्नन्तु । तथानुष्ठिते चित्रवर्णसैन्यानि बहवः सेनापतयश्च निहताः । ततश्चित्रवर्णो विषण्णः स्वमन्त्रिणं दूरदर्शिनमाह । तात किमस्मदुपेक्षा क्रियते किं वाप्यविनयो ममास्ति ।

तथा ह्युक्तं । न राज्यं प्राप्तमित्येवं वर्तितव्यमसांप्रतं ।
15 श्रियं ह्यविनयो हन्ति जरा रूपमिवोत्तमं ॥ १११ ॥

अन्यच्च । दक्षः श्रियमधिगच्छति पथ्याशी कल्यतां सुखमरोगी ।
उद्युक्तो विद्यान्तं धर्मार्थयशांसि च विनीतः ॥ ११२ ॥

गृध्रो वदति । देव ।
अविद्वान् अपि भूपालो विद्यावृद्धोपसेवया ।
20 परां छायामवाप्नोति जलासन्नतरुर्यथा ॥ ११३ ॥

अन्यच्च । पानं स्त्री मृगया द्यूतमर्थदूषणमेव च ।
वाग्दण्डयोश्च पारुष्यं व्यसनानि महीभृतां ॥ ११४ ॥